

Hrvatski standardni jezik definira se kao jezik hrvatske polifunkcionalne komunikacije. Hrvatski standardni jezik različito funkcioniра u znanosti, različito u uredu, radiju, televiziji, novinama, književnosti, a različito u svakodnevnom govoru. Te funkcije jezika nazivaju se njegovim funkcionalnim stilovima: znanstvenim, administrativnim, publicističkim, književno-umjetničkim i razgovornim.

Svaki funkcionalni stil ima svoje zakonitosti. To znači da narušavanje zakonitosti u jednom funkcionalnom stilu nije istovjetno narušavanju zakonitosti drugog stila, a u skladu s time jedna te ista pojava u jednom stilu može, a u drugome ne mora biti smatrana greškom. Razmišljanje na način da sve što je svojstveno jednom funkcionalnom stilu mora biti svojstveno drugom, pa onda i standardnom jeziku u cjelini, dokida dijalektiku odnosa standardnog jezika i njegovih funkcionalnih stilova. Time dokida polifunkcionalnost standardnog jezika, tj. svodi je na monofunkcionalnost. Budući da nema standardnog jezika bez njegove polifunkcionalnosti, posredno je dokinut i sam standardni jezik kao cjelina.

Važno je naglasiti da se uzor standardnog jezika ne nalazi u njemu kao cjelini, već u njegovim funkcionalnim stilovima. Svaki je funkcionalni stil sam sebi uzorom. No, isto tako važno je naglasiti da svaki funkcionalni stil ima svoja pravila i svoje norme.

Kao zanimljiv primjer možemo uzeti pleonazme. Pleonazmi se vrlo često smatraju pogreškama, međutim ne u svim funkcionalnim stilovima. U administrativnom stilu upravo su pleonazmi ono što administrativni stil čini administrativnim. Manom postaju tek kad ih zahvati inflacija (jezična inflacija je gomilanje jezičnih sredstava bez vrijednosti) ili kad iz administrativnog prijeđu u neki drugi stil.

Dakle, hrvatski standardni jezik je polifunkcionalan zato što, slikovito rečeno, prati polifunkcionalnost života. Nitko ne govori standardnim jezikom u cjelini već jednim od njegovih funkcionalnih stilova i to različitim stilovima u različitim prigodama. Jezik se prilagođava dinamici života, jezik prati život, a ne život jezik.

KNJIŽEVNO-UMJETNIČKI STIL

U pojmu funkcionalnoga stila (potječe iz učenja Praške lingvističke škole) prelimaju se pojам jezika (točnije podsustava jezika kao sustava i pojам funkcije: funkcionalni stilovi (.....) – stilovi diferencirani prema glavnim funkcijama jezika – sporazumijevanja, saopćavanja i djelovanja..

U tradicionalnoj klasifikaciji razlikujemo četiri temeljna funkcionalna stila: razgovorni, administrativni, publicistički i znanstveni stil. Naravno, općenitost te podjele ublažena je uvođenjem potkategorija pojedinih stilova, kao i pojedinačnim iskazima unutar svake potkategorije.

Književnoumjetnički diskurs spominje se kao peti član tradicionalne klasifikacije, no on se opire svakoj klasifikaciji koja bi ga htjela situirati unutar određenog stila. Književnoumjetnički diskurs je sustav sam po sebi, jezično oblikovana stvarnost podvrgnuta književnom preoblikovanju podliježe prepravljanju u skladu s konceptualnim predloškom, koji je u najširem smislu riječi, poetičke naravi. Kaže se u najširem smislu jer se poetički principi mijenjaju (dijakronijski), a ujedno i supostoje (sinkronijski), pri čemu interpretacija uvijek nanovo razotkriva modele literarnog prekodiranja jezika stvarnosti (neknjjiževnosti) u jezik književnosti.

Jezik književnosti je fikcionalan; on je konstrukt izведен na tradicijama literarnoga konstruiranja jezika.

Stilistička analiza otkriva postupke putem kojih jezični materijal prerasta u jezik književnosti.

Govoreći o stilističkoj analizi književnog teksta zapeli smo na još jednoj polemici. Naime, stil, stilistička analiza, stilistika, pojmovi su o kojim se često raspravljalio. Termin stil potječe iz antičke retorike i tamo označava način pisanja. Bally govori o lingvističkoj stilistici, koja jer definirana znanost o afektivnom sadržaju u jeziku, Riffaterre govori da je stil isticanje dodano obavijesti bez promjene njezina značenja, on smatra da jezik izriče, a stil ističe. Katičić smatra da stil označava karakterističnu unutrašnju strukturu književnog teksta u njegovu totalitetu, to jest stil karakteristična unutrašnja struktura povezana s piščevom slikom svijeta.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com